

Svar (25/6 91):

Justitsministeren (Engell):

Som det fremgår af den i spørgsmål S 630 nævnte beretning fra Rigsrevisionen om dommers bibeskæftigelse m.v., henlægges dommers deltagelse i behandlingen af voldgiftssager til tidspunkter, hvor de pågældende ikke behandler retssager.

I øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 630.

Spm. nr. S 632

Til *justitsministeren (7/6 91)* af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilken mulighed han har for at gribe ind over for tjenesteforsømler begået af dommere?«

Svar (25/6 91):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministerens beføjelser vedrørende disciplinærfølgning af dommere er fastsat ved retsplejelovens § 49.

Det følger heraf, at justitsministeren, hvis han finder, at en dommer har gjort sig skyldig i et forhold, der må svække eller gøre ham uværdig til den agtelse og tillid, som dommerkaldet forudsætter, eller at en dommer bør afsættes mod sit ønske på grund af vedvarende åndelig eller legemlig svaghed, kan anmode rigsadvokaten om at indbringe sagen for Den Særlige Klageret.

Klageretten træffer afgørelse i sagen ved dom. Klageretten kan ved dommen udtale sin misbilligelse af dommerens adfærd eller pålægge ham en bøde, ligesom der ved dom kan træffes afgørelse om afsættelse af den pågældende dommer.

Klagerettens afgørelse kan indbringes for Højesteret.

Spm. nr. S 633

Til *arbejdsministeren (7/6 91)* af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Agtter ministeren at sikre, at de udsatte grupper, hvortil kommunerne har fået formidlingsret, og som AF derfor nedprioriterer, ved hurtig handling sikres vejledning, rådgivning og muligheder for at få uddannelse?«

Begrundelse

Kommunerne har ikke fået pligt, men ret til formidling for udsatte grupper. Dette har medført, at disse grupper nedprioriteres i AF-systemet. Men det viser sig, at næsten ingen kommuner har brugt retten til at tage sig af disse grupper, hvilket faktisk vil sige, at grupperne er faldet i et hul, hvor ingen påtager sig at hjælpe dem.

Set i sammenhæng med, at der er udgået en ny instruks fra AF – i alt fald i København – om at nedprioritere indvandrere, som må siges at høre til en udsat gruppe, giver det frygt for, at disse grupper skal fastholdes i et bistandssystem, hvorfra der ikke er mange veje til en normaltiværelse.

Svar (17/6 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 68 af 5. februar 1991 om kommunal arbejdsformidling med tilhørende rammeaftale mellem de kommunale organisationer og arbejdsministeren om samarbejde mellem det statslige AF-system og kommunerne om formidling af de særligt udsatte grupper giver kommunerne mulighed for helt eller delvis at overtage formidlingen af særligt udsatte grupper.

Kommunernes eventuelle overtagelse helt eller delvis af formidlingen for nævnte grupper skal fastsættes i en samarbejdsaftale mellem AF og kommunen på grundlag af de principper, der er indeholdt i rammeaftalen.

Af samarbejdsaftalen mellem AF og kommunen skal det fremgå, hvem der har såvel formidlingsansvaret som ansvaret for rådgivning og vejledning om beskæftigelse, uddannelse m.v. af den særligt udsatte gruppe.

Hvis en kommune ikke ønsker at overtage formidlingsansvaret, skal AF fortsat betjene de særligt udsatte grupper efter de i lovgivningen gældende regler, herunder registrering, tilbud om 3-måneders-samtale m.v.

I henhold til rammeaftalen har AF til opgave at tilse, at de nødvendige aftaler indgås, samt at der optages fornyede forhandlinger, for så vidt der sker lovgivningsmæssige ændringer, som har konsekvens for de regionale/lokale samarbejdsaftaler.

Samtlige AF-regioner har udarbejdet udkast til samarbejdsaftaler, og disse forhandles nu med de enkelte kommuner.